

5 minút pred rozdelením Československa

Osud alebo náhoda si vie niekedy neuveriteľne pohrať s vecami, ktoré keby sa ako plánovali, asi by tak zaujímavo nevyšli.

V roku 1992 – približne v septembri sme nahrávali pre STV 60 minútový silvestrovský program s názvom Hudba je len jedna. Je to jeden z našich najlepších hudobných programov, ktoré sme pre televíziu nakrútili. Okrem úvodných a záverečných piesní, ktoré boli z nášho bežného repertoáru MK, sme sprevádzali množstvo hostí, špičkových spevákov rôznych žánrov. A tí s nami spievali typické skladby svojho žánru, ktoré som im upravil a Malokarpatská ich bravúrne zahrála. Veď posúďte sami: Sólisti Novej scény Gréta Švercelová a Jozef Benedik spievali zmes piesní zo svetoznámej operety My fair lady a tiež aj ľudovú pieseň Teče voda, teče. Frontmeni populárnej skupiny Elán Jožo Ráž a Jano Baláž s nami spievali skladbu Elánu – Detektívka a tiež aj ľudovku V pondelok doma nebudem. „Bigbiťáci“ Jožo Ráž a Jano Baláž v detvianskom kroji s valaškami v rukách ! Ďalej to bol najvýznamnejší predstaviteľ jazzu na Slovensku Peter Lipa v evergreenoch Oh, when the sains a Down by the river side. Ale taktiež – keďže Peťo je z Prešova – tak aj vo východoslovenských piesňach Stara moja pust' mne dnuka a Mila moja, milenka, milenka. Malokarpatská kapela v strede programu tiež išla do silvestrovských polôh. Hrali a spievali sme napr. paródiu na predohru k opere A.W.Ketelbeyho: Na perskom trhu, kde muzikanti MK preoblečení za arabov spievali „Na perzskom trhu...“, ja som sedel na zemi ako turecký paša v turbane a v sólach na hoboju som „vyvolával hadov“. No a mali sme v programe aj dvoch skvelých sólistov z oblasti folklóru – spevákov Jožka Černého za Českú republiku a Antona Gajdoša za Slovenskú republiku. Jožka zaspieval a tanečne „zacifroval“ moravský verbunk Ked sem išeu z rána a Tóno Gajdoš odspieval známeho Macejka. No a pred záverom programu sme (Jožka, Tóno a ja) trojhlasne zaspievali prvú slohu krásnej ťahavej piesne Až ja na tú vojnu pújdu a v druhej slohe sa pripojili postupne všetci ostatní sólisti, ktorí boli našimi hosťami v relácii. Vznikla taká fantastická atmosféra v piesni (podfarbovaná improvizovanými jazzovými vstupmi Petra Lipu) – že skutočne išli „zimomriavky“ po chrbte. (Aj po rokoch, keď to počujem, tak je to taký istý pocit..).

Tesne pred touto piesňou, po ktorej už išla len záverečná zvučka relácie, odznela ešte jedna pieseň. Niekoľko mesiacov pred nakrúcaním tejto relácie som ju skomponoval na text M. Iršu a dali sme jej názov Není nám súdzené. Skomponoval som ju pre týchto dvoch skvelých ľudových spevákov – Jožku Černého a Antona Gajdoša (nahráli ju s MK, ale potom aj s DH Unínčanka). Prvá sloha je pomalé rubato, potom spievajú vo valčíkovom tempe a záver je opäť pomalý, sentimentálny. Pre zaujímavosť tu je celý text piesne:

- 1. Není nám súdzené navjeko tu zostat, ani prenocovat, ani s milú prespat,
/: došeu čas lúčeňá, podajme si ruky, šak né naposledy, né na dūhé roky :/*
- 2. Nekerí odešli, my pújdeme také, dokavád sa zejdem, zdraví ostávajte,
/: zanocme si všetci poslední pjesničku, nalejme si ešte jeden na rozlúčku: /*
- 3. Lepší sú krštenky, aj bárjaká svadba, než stracit navjeko svého kamaráda,
/: není nám súdzené dojest, do dna dopit, ale sa mosíme po dobrém rozejít :/*

Náš program Hudba je len jedna bol vysielaný 31.12.1992 od 23.00 hod. do 24.00 hod. Potom už išla len hymna a 1.1.1993 vznikla samostatná Slovenská republika.

Je neuveriteľná náhoda, že v piesni spievajú predstaviteľ Slovenskej a Českej republiky – 5 minút pred rozpadom Československa text: „prišiel čas lúčenia, podajme si ruky...“ alebo „zanôťme si všetci spolu poslednú pesničku, nalejme si ešte jeden na rozlúčku“ alebo „nie je nám súdené dojest', do dna dopit', ale sa musíme po dobrom rozíst'!“ Nie je to neuveriteľné...?